

Αχιαχαρον τὸν Αναηλ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἐκλο-
22 γιστίαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν διοίκησιν.²² καὶ ἡξί-
ωσεν Αχιαχαρος περὶ ἐμοῦ, καὶ ἥλθον εἰς Νινευη. Αχιαχαρος δὲ ἦν ὁ
οἰνοχόος καὶ ἐπὶ τοῦ δακτυλίου καὶ διοικητής καὶ ἐκλογιστής, καὶ κα-
έστησεν αὐτὸν ὁ Σαχερδονος ἐκ δευτέρας· ἦν δὲ ἔξαδελφός μου.

2 ¹Οτε δὲ κατῆλθον εἰς τὸν οἶκόν μου καὶ ἀπεδόθη μοι Αννα ἡ
τυνή μου καὶ Τωβιας ὁ υἱός μου, ἐν τῇ πεντηκοστῇ τῇ ἑορτῇ, ἥ
ἐστιν ἀγία ἐπτὰ ἑβδομάδων, ἐτενήθη ἄριστον καλόν μοι, καὶ ἀν-
2 έπεσα τοῦ φαγεῖν. ²καὶ ἐθεασάμην ὅψα πολλὰ καὶ εἴπα τῷ υἱῷ μου
Βάδισον καὶ ἄγαγε ὃν ἐὰν εὕρης τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐνδεῆ,
3 ὅς μέμνηται τοῦ κυρίου· καὶ ἴδού μενῶ σε. ³καὶ ἐλθὼν εἴπεν
Πάτερ, εἷς ἐκ τοῦ τένους ἡμῶν ἐστραγγαλωμένος ἔρριπται ἐν τῇ
4 ἀγορᾷ. ⁴κάγὼ πρὶν ἦ τεύσασθαί με ἀναπηδήσας ἀνειλόμην αὐτὸν

²¹ υἱον] pr. τὸν A || ²² οινοδοχος A† | εκ] pr. υἱος B

21 δε > A† | τῇ ²⁰ > B | καὶ ult. > B† | ανεπεσα] -παυσαμην A† || 2 εν-
δεη ος μενν. > A† || 3 εστραγγαλημενος ABc || 4 η > A

Αχιαχαρον τὸν Αναηλ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ μου υἱὸν ἐπὶ πᾶσαν τὴν S
ἐκλογιστίαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς εἶχεν τὴν ἔξουσίαν
22 ἐπὶ πᾶσαν τὴν διοίκησιν.²² τότε ἡξίωσεν Αχιαχαρος περὶ ἐμοῦ, καὶ
κατῆλθον εἰς τὴν Νινευη. Αχιαχαρος γάρ ἦν ὁ ἀρχιοινοχόος καὶ ἐπὶ²
τοῦ δακτυλίου καὶ διοικητής καὶ ἐκλογιότης ἐπὶ Σενναχηριμ βασι-
λέως Ἀσσυρίων, καὶ κατέστησεν αὐτὸν Σαχερδονος ἐκ δευτέρας·
ἦν δὲ ἔξαδελφός μου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας μου.

2 ¹Καὶ ἐπὶ Σαχερδονος βασιλέως κατῆλθον εἰς τὸν οἶκόν μου, καὶ
ἀπεδόθη μοι ἡ τυνή μου Αννα καὶ Τωβιας ὁ υἱός μου. καὶ ἐν τῇ
πεντηκοστῇ τῇ ἑορτῇ ἡμῶν, ἥ ἐστιν ἀγία ^(ἐπτὰ) ἑβδομάδων, ἐτενήθη
2 μοι ἄριστον καλόν, καὶ ἀνέπεσα τοῦ ἄριστησαι. ²καὶ παρετέθη μοι
ἡ τράπεζα, καὶ παρετέθη μοι ὄψαρια πλείονα, καὶ εἴπα τῷ Τωβια
τῷ υἱῷ μου Παιδίον, βάδιζε καὶ ὃν ἀν εὕρης πτωχὸν τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν ἐκ Νινευητῶν αἰχμαλώτων, ὃς μέμνηται ἐν δλῃ καρδίᾳ αὐ-
τοῦ, καὶ ἄγαγε αὐτὸν καὶ φάγεται κοινῶς μετ' ἐμοῦ· καὶ ἴδε προσ-
3 μενῶ σε, παιδίον, μέχρι τοῦ σε ἐλθεῖν. ³καὶ ἐπορεύθη Τωβιας ζη-
τήσαι τινα πτωχὸν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. καὶ ἐπιστρέψας λέτει Πά-
τερ. καὶ εἴπα αὐτῷ ¹ἴδού ἔγω, παιδίον. καὶ ἀποκριθεὶς εἴπεν Πάτερ,
ἴδού εἷς ἐκ τοῦ τένους ἡμῶν πεφόνευται καὶ ἔρριπται ἐν τῇ ἀγορᾷ
4 καὶ αὐτόθι νῦν ἐστραγγάληται. ⁴καὶ ἀναπηδήσας ἀφῆκα τὸ ἄριστον
πρὶν ἦ τεύσασθαί με αὐτοῦ καὶ ἀναιροῦμαι αὐτὸν ἐκ τῆς πλατείας

²² βασιλεα Sc

21 σαχερδονος Ra. (cf. 121.22)] σαρχεδ. S | τη εορτη Ra.] της -της S |
(επτα) addidi